

ДЕЈАН ЛУЧИЋ

ТЕОРИЈА ЗАВЕРЕ

Школа за убице

ТРЕЋИ НИВО

■ Laguna ■

Copyright © Дејан Лучић, 2015
Copyright © 2015 за ово издање, ЛАГУНА

Kupovinom knjige sa FSC oznakom
pomažete razvoj projekta odgovornog
korišćenja šumskih resursa širom sveta.

SW-COC-001767

© 1996 Forest Stewardship Council A.C.

Мото сваке диктатуре:

*Ако имаш човека, имаш проблем, ако убијеш човека,
немаш проблем!*

Стаљин

САДРЖАЈ

Лекција 1: Британски агент убија Стаљина.	9
✧ Лондон ствара услове за појаву Хрушчова	13
✧ Нова љубав из интереса – Тито и Хрушчов.	25
✧ Како је створена сурова Титова тајна полиција	35
✧ Како је радила Удба	41
Лекција 2: Да ли је Александар Ранковић био умешан у заверу и ликвидацију Крцуна?	61
✧ Рушење Ранковића – поткопавање државе	73
✧ Ко је био Коча Поповић?.	89
✧ Лик и дело Петра Стамболића	98
Лекција 3: Где је, уопште, Тито сахрањен?	110
✧ Празан ковчег	115
Лекција 4: Деца старих удбаша и официра контрабавештајне службе руже комунизам – зашто?	127
✧ Тајне Трилатералне комисије	135
✧ Комунисти издају сопствену државу!	145
✧ Стварање стратешке агентуре	148

Лекција 5: Да ли је Тапи убијен зато што је знао тајну? .	151
✧ Ко је стварно био Тапи?	154
✧ Тапи прича о Титу.	158
✧ Зашто је убијен Тапи?.	160
Лекција 6: Сусрет са Архиваром из старе Удбе	167
Лекција 7: Стара Удба и убиства Тапија,	
Бошка Бухе, Момира Гавриловића	
– убица прљав новац	183
✧ Зашто је убијен обавештајац Момир Гавриловић?	184
✧ Позадина атентата.	191
✧ Ко је и зашто убио генерала Буху?	198
✧ Један масон ми помаже.	203
✧ Хрватска Удба и везе са нарко-босовима	207
<i>Изјава захвалности</i>	<i>227</i>
<i>О аутору</i>	<i>229</i>

Лекција 1

Британски агент убија Стаљина

Покушавам да сазнам Титове тајне од људи који су га познавали. Сви избегавају сусрете одлагањем или јасним непристајањем.

Зовем свог пријатеља Јову Пејина, историчара и некадашњег директора Архива Србије. Тражим савет. Стари лисац се смеје мојој муци. Сутерише ми да идем на индиректан начин.

– Прецизирај! – рекох једном љутито.

– Схвати, парафразираћу Стаљина: Партију чине кадрови, а његов главни полицајац Берија био је шеф групе агената међу којима је био и Тито. Сви они су били анτισловени, англосаксонски и немачки агенти, а наводни комунисти. Све је то игра... Од атентатора које Стаљин шаље да убију Тита брани га лично онај који то у пракси треба да изведе. Он обавештава Лондон, а они Тита. То је тајна коју историчари нису открили.

– То тада значи почиње?

– Тачно! Било је то после рата, 1946. године. Тајни агент царистичке полиције Коба, односно Стаљин, само

сумња на Берију, па га помера унапређујући га. На његову позицију доводи двојицу, Виктора Абакумова и Сергеја Круглова. Оно што плаши великог вођу комунизма јесте спрега Лондона и локалних Јевреја!

– Значи, Стаљин је имао исти проблем какав има данас Владимир Владимирович Путин, заверу својих сарадника, „пету“ и „шесту“ колону, како каже мој пријатељ Александар Дугин!

– Сада знаш принцип, иди и трагај даље сâм! – добронамерно ми је рекао Јован Пејин, бивши директор Архива Србије, места где су сачуване тајне.

Значи, треба кренути трагом Лаврентија Берије и његове каријере, а други трагови које треба да следим јесу:

1. Сергеј Круглов и
2. Виктор Абакумов.

Почињем да слажем коцкице и да откривам тајну како се спроводи диктатура, али и како се чува држава од рада британске тајне службе.

Авантура почиње, крећемо у њу! Да ли сте спремни драги моји студенти?

Овде застанимо!

Лаврентиј Берија, Стаљинова десна рука, који је био британски агент од 1922. године, заврбован у Турској, убио је 800.000 Јевреја/Хазара како би доказао да је одан. Успут је побио стотине хиљада православних свештеника и монаха!

Данас знамо да је комунизам био највећа обавештајна операција лондонског Ситија и њујоршког Вол стрита, односно Ротшилда. У 21. веку идеолог Ротшилда, Хазар из Пољске, Збигњев Бжежински јавно поручује да православље мора бити уништено како би се наметнуо „нови светски поредак“...

Лењин, Троцки и Лаврентије Берија то су већ радили у СССР-у. Агент Ротшилда, односно Винстона Черчила, Јосип Броз Тито то исто је радио у Југославији, односно Србији. Масовно је убијао све угледне свештенике и врбовао за комунизам оне које је могао да сломи. Све се понавља!

Идемо у истраживање. Ређају се догађаји.

Јануара 1946. Берија је напустио место челника НКВД-а (који је убрзо преименован у МВД), али је задржао општу контролу над државним питањима безбедности преко своје нове позиције заменика премијера. Нови шеф НКВД-а Сергеј Круглов није био Беријин човек. Штавише, лета 1946. Беријиног човека Всеволода Меркулова на челу МГБ-а заменио је Виктор Абакумов. Кругов и Абакумов су затим почели да замењују водеће људе сигурносног апарата људима ван Беријиног круга, тако да је ускоро заменик министра МВД-а Степан Мамулов био једини преостали, изван спољних обавештајних служби, кога је контролисао Берија. У наредним месецима Абакумов је почео да извршава важне операције не консултујући се са Беријом, често радећи у тандему са Ждановим, а понекад по Стаљиновим директним наређењима. Неки посматрачи сматрају да су ове операције биле усмерене у почетку посредно, али с временом директније ка Берији. Берија то осећа. Налази се између две силе – између Стаљина и свог греха. Који је то грех?

Током раздобља 1930–1940. Берија је посредно или директно учествовао у „чишћењу“ врха СССР-а и комунистичке партије од Јевреја (Хазара). Убијено их је 800.000. Револуција је заиста појела своју децу. Под Лењином, за четири године „револуције и грађанског рата“, убијено је преко двадесет милиона Руса – од

стране Бољшевика. Говори се да је међу њима било стотине хиљада православних свештеника и калуђера. Стаљин зна да му Јевреји, односно Хазари, спремају освету, а не Руси.

Овде застанимо!

Морам да вам откријем узрок „хазарофобије“ и „русофобије“.

Некада је постојала, до X века, моћна држава Хазарија, између Црног мора и Каспијског језера, које се тада звало Хазарско море.

У X веку Руси су победили ту велику државу и окупирали је. Зато у Русији има толико Хазара, који су примљем јудаизма почели да се представљају као Јевреји – Ашкенази. Хазари говоре језик јидиш и чине 90% заједнице од 13,3 милиона Јевреја у свету. Преосталих 10% су Сефарди из Шпаније, који говоре ладино и које данас Ашкенази третирају као мање важне.

Значи, мржња Хазара према Русима је верска и национална!

Између Хазара и Руса влада – шовинизам!

За време Лењина, Хазара, свако сумњичење Јевреја за издају Русије кажњавано је стрељањем! Мржња према Хазарима погрешно се назива – антисемитизмом, јер они нису Семити.

Семити су Сефарди, претежно јудаизовани Картагињани, који су пореклом Феничани, односно изворно Хананци, са којима су се својевремено измешали Јевреји, после митског бекства из Египта које није званично забележено у историји ове моћне државе.

Руси као народ законски нису смели ништа да кажу против Јевреја, али је то могао да чини Стаљин – диктатор!

Враћамо се на историју завере...

Лондон ствара услове за појаву Хрушчова

У контексту Стаљиновог растућег антисемитизма један од првих потеза било је стварање афере око Јеврејског антифашистичког комитета. Она је почела октобра 1946. и коначно довела до убиства Соломона Микелса, хапшења многих других чланова и распуштања Комитета. Ова кампања се негативно одразила на Берију не само зато што је он учествовао у стварању Комитета 1942, већ и зато што је у његовом окружењу био значајан број Јевреја*, као што су били: Соломон Милштајн, Леонид Раикман, Степан Мамулов, Јувелин Сумбатов-Топуридзе и Наум Еитингон, у безбедносном апарату, а Борис Ваников и Јулиј Каритон у специјалном комитету који је надгледао пројекат атомске бомбе.

Лаврентије Берија се консултује с Лондоном и добија одговор: „Постани мали Стаљин, ликвидирај све који ти стоје на путу. Припреми терен да ти постанеш нови диктатор!“

Берија о томе и машта. Он 1948. ликвидира легендарног генерала, хероја из другог светског рата Жданова. Нико не примећује атентат.

Берија и Маљенков су тада кренули у консолидацију своје моћи чистком Ждановљевих сарадника званом Лењинградска афера. Међу више од две хиљаде убијених људи били су Ждановљев заменик Алексеј Кузњецов, економски шеф Николај Вознесенски, лењинградски партијски шеф Пјотр Попков и руски премијер Михаил Родин. Тек након Ждановљеве смрти, Никита Хрушчов је почео да испливава као могућа алтернатива спрези

* Руски Јевреји су сви Ашкенази, значи Хазари.

Берија–Маљенков. Шифровано стижу директиве из Лондона: на лидерска места у зони утицаја поставити „кадрове“!

Берија је успаничен, Лондон је бесан јер он није у стању да заустави антисемитску кампању која се спроводи по Стаљиновој директиви, но он чини оно што може. Формира тајну полицију совјетског модела у Пољској, Немачкој, Чехословачкој, Мађарској, Бугарској, Румунији... На сва та места у договору са Лондоном доводи „кадрове“.

Ко су ти људи?

Проверени људи Лондона – Јевреји, односно Хазари. Стаљин бесни!

Почевши од 1948. Абакумов је покренуо неколико истрага против ових лидера, што је кулминирало хапшењем Рудолфа Сланског, Бедриха Геминдера и других, у Прагу, новембра 1951. Они су начелно били оптужени за ционизам и космополитизам, али прецизније за коришћење Чехословачке за пребацивање оружја у Израел. Са Беријиног становишта, ова оптужба је била екстремно експлозивна јер је значајна помоћ Израелу пружана по његовим директним наређењима. Све заједно, четрнаест чехословачких вођа је изведено пред суд, осуђено и ликвидирано у Прагу. Сличне истраге су настављене у Пољској и другим сателитским државама Совјетског Савеза.

Лондон преко својих агената у Кремљу поткопава Виктора Абакумова. Стаљин повлачи контрапотез, доводи још већег мрзитеља Јевреја Семјона Игњатијева.

Децембра 1952. отпочела је најшира „антисемитска“ кампања у Совјетском Савезу. Она је касније постала позната под именом „докторска завера“. Мноштво

Јосиф Висарионович Џугашвили Стаљин

истакнутих јеврејских доктора оптужено је за тровање совјетских врховних вођа и ухапшено. Уједно је почела хистерична „антисемитска“ кампања у медијима. Укупно је ухапшено 37 доктора, већином Јевреја, а МГБ је по Стаљиновим наредбама почео припреме за депортацију целокупне јеврејске популације на руски Далеки исток.

Овде, драги моји студенти, морамо да застанемо! Зашто?

По Стаљиновим наредбама почеле су припреме за депортацију целокупне „јеврејске“ популације на руски Далеки исток.

Шта закључујемо на основу тога?

Да ли се сећате да сам вам на почетку књиге *Титшова клейва* открио да је Стаљин био тајни агент царистичке полиције Охране, под тајним именом Коба?

Његов задатак је био да се представи агентима запада као Јеврејин комуниста. Породични надимак Џугашвили („мали Јеврејин“) био је добра препорука. Данас би се то рекло „бренд“.

Шта је он урадио?

Инфилтрирао се међу комунисте Јевреје. Напредовао је вредноћом и ласкањем. Лењин га се плашио. Написао је писмо друговима из Централног комитета да никако не изаберу Стаљина за генералног секретара. Коба, тајни агент Охране, убио га је. Кажу да га је отровао. Ликвидацијом Лењина осветио је цара Николаја Романова! Затим се ту појавио други агент од утицаја Лав Троцки.

Да вас подсетим, Лењин је био агент Ротшилда, а Троцки Рокфелера. Коба шаље атентаторе и они проналазе Лава Троцког и убијају га. Тиме је освећена царица! Стаљин лукаво остаје заштитник Рокфелерове банке у СССР-у. Он зна да банкарне не интересује Троцки, већ зарада!

Ово запамтите!

Рокфелер је пријатељ СССР-а, Стаљина, касније Хрушчова, Гита, Слободана Милошевића, Борке Вучић, Млађана Динкића... Мењају се Рокфелерови и политичари – али не и линија дејства. Рокфелерови подржавају Ањелије, а ови имају *Фијат*, а он прави фабрике аутомобила у Тољатиграду и Крагујевцу, из којих излазе руске ладе, заставе и садашњи фијат 500л.

Враћамо се на Стаљинову идеју пресељавања свих Јевреја, односно Хазара, на руски Далеки исток! Зашто?

Због страха да ће га убити, но постоји и други разлог. У јеврејским пророчанствима се спомиње да ће на „крају историје завладати жута раса“. Јевреји се боје Кинеза и Јапанаца. Да би их победили они су се у 15. веку, после прогона из Шпаније, упутили у Кину и уз велики мито се тамо инфилтрирали. Шест векова касније они имају кључну улогу у владању овом земљом. Зову их Шангајски лоби! Денг Сјаопинг, творац модерне капиталистичке Кине, један је од тих „Шпанаца“!

Ко му је помогао у томе?

Ричард Никсон, председник САД, затим Хенри Кисинчер, немачки Хазар, и наравно династија Рокфелер.

Ко је направио комунизам у Кини?

Мао Цедунг који је у Шангају завршио експозитуру Универзитета Јејла.

Како је комунистичка идеологија уопште отишла у Кину?

Из Њујорка, односно Бруклина, послато је пет хиљада „Јевреја“ да уче Кинезе комунизму.

Куда су они отишли?

У Шангај. Стаљин је решио да на љуту рану стави љуту траву! Хтео је да Хазаре, који су примили јудаизам, па комунизам, стави наспрам Кинеза које воде комунисти из Шангаја, но та идеја је била опасна. Изгубила би се контрола над земљом најбогатијом ресурсима на свету – процењено је у седишту ционизма!

Шта је ционизам?

То је јеврејски нацизам. Његово седиште је у Лондону, у делу града који се зове Сити. Главна експозитура је у Њујорку, у делу Менхетна који се зове Вол стрит!

Обратите пажњу! Кад је Стаљин кренуо са реализацијом идеје о прогону „Јевреја“ из средишта Русије, Лаврентије Берија је добио шифровану поруку: „Рас мора да оде!“

Лаврентије Берија је знао да мора у што краћем року да елиминише друга Стаљина. Размишљао је ко има мотив да то уради. Помислио је на Стаљинову децу, ћерку Светлану и сина Василија, која су га оптуживала за самоубиство мајке. Нису га волели, али га нису ни мрзели, био им је отац. У обзир су долазили и стални Стаљинови другбеници Молотов и Никита Хрушчов,

полуписмени сељак који је увесељавао Стаљина као клоун. Стаљин му је ударао чврге и тражио од њега да му игра гопак. Упркос томе он га није мрзео, овај га је поставио за градоначелника Москве.

Берија је решио да то ипак уради сам, односно скоро сам. Обратио се за помоћ лекару Димитрију Виноградову. Овај човек се осетио као херој, знао је да тиме спасава од смрти хиљаде својих сународника.

План је био следећи – сачекати наредну теревенку после поноћи, у Стаљиновој дачи у селу Кунцеву, код Москве. Стаљин је позвао Берију, Вјачеслава Молотова и Никиту Хрушчова као клоун... Пило се. У правом тренутку Лаврентије Берија је у чашу с вином ставио отров за пацове варфаринон, а затим је скочио да игра гопак поред пијаног Хрушчова.

Стаљин се грохотом смејао и несвесно је сунуо пиће у уста. После извесног времена престао је да се смеје, пао је са столице. Берија је позвао доктора Димитрија Виноградова, који је одглумио пружање помоћи. Одједном су сви заћутали, схватили су да сви желе смрт диктатора. Постали су завереници. Стаљин је умирао у мукама, као пацов из канализације. Сви су се сећали неког свог ко је умро због Стаљина. Имао је 74 године. Сати су пролазили. Сели су и почели да пију вотку. Берија је изашао испред собе и отпустио обезбеђење. После дванаест сати чекања дружина је позвала још лекара да „помогну“ Стаљину.

Комунизам у пракси показује се као истинска школа за убице.

Дана 5. марта 1953. Стаљин је умро – четири дана након што му је позлило у ноћи после вечере са Беријом и другим совјетским вођама. Након Стаљинове смрти

Лаврентиј Берија

Берија је постављен за првог заменика премијера, и поново постављен на чело МВД-а. Његов блиски саветник Маљенков постао је нови премијер и он је у почетку био најмоћнији човек у постстаљинском руководству. Берија је био други најмоћнији вођа, и ако се узме у обзир Маљенковљев недостатак лидерских способности, Берија је био у позицији да преузме власт иза кулиса. Хрушчов је постао партијски секретар, што је сматрано мање значајном позицијом од премијерске.

Упркос томе што је био један од Стаљинових најнемилосрднијих присталица, Берија је био у предводници либерализације након Стаљинове смрти. Он је јавно одбацио „докторску заверу“ као „превару“, истраживао је и решио убиство Соломона Микелса и пустио преко милион политичких затвореника из радних логора. У априлу је потписао декрет којим се забрањује употреба тортуре у совјетским затворима. Такође је давао

знаке либералније политике према неруским народима у Совјетском Савезу. Убедио је председништво (како је политбиро преименован) и савет министара да ургирају код комунистичког режима у Источној Немачкој да дозволи либералне економске и политичке реформе. Берија је маневрисао како би маргинализовао улогу партијског апарата у процесу доношења одлука у политичким и економским питањима.

Лондон је био задовољан! Јосиф Висарионович Стаљин био је мртав, Берија, њихов одани човек, надао се да ће постати нови господар СССР-а. Неки аутори су сматрали да је Беријина либерална политика након Стаљинове смрти била тактички маневар како би дошао на власт. Чак и ако је био искрен, сматрају ови аутори, прошлост је онемогућавала Берији да води либералан режим у Совјетском Савезу. Ова улога је касније припала Хрушчову. Основни задатак совјетских реформиста био је да доведу тајну полицију под контролу партије, а Берија ово није могао да учини јер је управо полиција била основа његове моћи. Други су сматрали да је он представљао истински реформистичку политику и да је његов пад са власти одложио радикалне политичке и економске реформе у Совјетском Савезу за скоро четрдесет година.

Овде застанимо како бисмо појаснили ову наводну „грешку“ Лондона. Зашто нису пустили Берију да буде „калиф уместо калифа“?

Зато што је био истог профила као Стаљин, па персонална замена ништа не би значила. Берија би, кад би се учврстио на власти, прекинуо „либерализацију“ и поново увео диктатуру. Било би после Стаљина – Стаљин! Креатори политичких догађања у Лондону, из Вавилонског

братства, смислили су нови сценарио: поткопавање Берије и дизање Стаљиновог кловна Хрушчова.

Подаци о Беријином паду значајно варирају. По најновијим изворима, Хрушчов је 26. јуна 1953. сазвао сас-танак председништва, на коме је напао Берију оптужи-вши га да га је плаћала британска обавештајна служба. Берију је ово потпуно изненадило. Упитао је: „Шта се дешава, Никита Сергејевичу?“ Молотов и остали су тада такође говорили против Берије и Хрушчов је предложио његово тренутно отпуштање. Маљенков је тада при-тиснуо дугме на свом столу и дао унапред договорени сигнал маршалу Георгију Жукову и групи наоружаних официра у оближњој соби. Они су одмах упали и ухап-сили Берију. Неки извори тврде да је Берија убијен на лицу места, али то није тачно. Берија је прво одведен у затвор Лефортово, а онда у штаб генерала Кирила Москаленка, команданта ПВО-а Московског округа и Хрушчовљевог ратног друга. Његово хапшење је држа-но у тајности док нису ухапшени његови људи. Снаге НКВД-а у Москви које су биле под Беријином коман-дом разоружале су регуларне снаге. *Правда* је тек 10. јула објавила да је Берија ухапшен, приписујући заслуге за хапшење Маљенкову и позивајући се на Беријине „криминалне активности против партије и државе“. У децембру је објављено да су Берија и шест саучесника „плаћени од стране спољних обавештајних служби“ и да су „већ годинама ковали заверу да преузму власт у Совјетском Савезу и врате капитализам“. Берији је судио специјални суд. Када је донета пресуда на смрт, по каснијим Москаленковим тврдњама, Берија је на коле-нима молио за милост, али су он и његови потчињени одмах ликвидирани. Међутим, по другим изворима,

укључујући његовог сина, Беријина кућу су 26. јуна 1953. нападе војне јединице и Берија је убијен на лицу места. Члан специјалног суда Николај Шверник касније је рекао Беријином сину да он није видео Берију живог. Беријина супруга и син су послати у радни логор, али су преживели и касније пуштени. Након Беријине смрти МВД је изгубио статус министарства, поставши комитет, познат као КГБ, и ниједан совјетски шеф полиције никада више није поседовао моћ какву је имао Берија.

СССР је био као успавани медвед. Нова власт се бојала побуне Беријиних колега које су знале да их не чека „ружичаста“ будућност. У страху од преврата смишљено је поткопавање Беријиног угледа. То што је био британски шпијун није имало неку моралну тежину. Оптужбе су биле добро смишљене. Међу њима су били наводи да је Берија силовао много жена и да је лично мучио и убио многе од својих политичких жртава. Оптужбе о Беријином лошем сексуалном владању први су пут изнесене у говору Николаја Шаталина, на пленарном састанку Централног комитета Комунистичке партије 10. јула 1953, две недеље након Беријиног хапшења. Шаталин је рекао да је Берија имао сексуалне односе са бројним женама и да је добио сифилис као резултат општења са проституткама. Шаталин се позвао на списак, који је сачинио Беријин телохранитељ, преко двадесет пет жена са којима је Берија имао сексуалне односе. С временом су, међутим, оптужбе постале драматичније. Хрушчов је у својим постхумно објављеним мемоарима написао: „Дат нам је списак са преко сто женских имена. Оне су одвођене Берији од стране његових људи. И сваки пут је користио исти трик: сваку која би први пут дошла у његову кућу Берија је позивао на

вечеру и наздрављао би у Стаљиново здравље. А у вино би сипао пилуле за спавање.“

До 1980-их приче о Беријином сексуалном понашању укључивале су и силовање тинејџерки. Аутор Антон Антонов-Овсенко, који је написао Беријину биографију, рекао је у једном интервјуу: „Он би се ноћу возио улицама Москве тражећи тинејџерке. Када би видео неку која би му се свидела, наредио би својим људима да је доведу у његову кућу. Некад би тражио пет, шест, седам девојака. Натерао би их да се скину, осим ципела, и да се спусте на колена и руке, главама једна до друге, како би начиниле круг. Тада би ходао око њих у свом огртачу, па би извукао једну од њих, одвукао је и силовао. Ово је називао игром цвета.“

Бројне приче, које су годинама кружиле, говориле су да је Берија лично тукао, мучио и убијао своје жртве. Од 1970-их Московљани су препричавали приче о костима нађеним у дворишту, подрумима или сакривеним унутар зидова раније Беријине резиденције, која је сада Амбасада Туниса. Овакве приче изнова испливавају у медијима. Лондонски *Дејли телеграф* је децембра 2003. јавио:

Нови ужас је нађен – велика бутна кост и неке мање кости ноге – пре само две године, када је кухиња реновирана. Анил, радник који је радио у амбасади седамнаест година, у подруму је показао пластичну врећу са људским костима које је пронашао у подрумима.

Овакве извештаје неки коментатори примају са скептицизмом. Треба напоменути да је, упркос парцијалном отварању совјетских архива од 1991, већина материјала везаног за Берију остала недоступна јавности. Мемоари људи блиских Берији, као што су његов син, затим бивши совјетски шеф спољних обавештајаца Павел

Судоплатов, одбијају ове оптужбе и описују Берију потпуно другачије.

Маја 2000. Врховни суд Руске Федерације одбио је молбу чланова Беријине породице да се пониште пресуде из 1953. Ова молба је била базирана на руском закону који предвиђа рехабилитацију жртава лажних политичких оптужби. Суд је, међутим, сматрао да је „Берија био организатор репресије над сопственим народом и да стога не може бити сматран жртвом.“

Сада закључимо!

Стаљин је отрован, а Берија стрељан 1953. године. Никита Хрушчов, нови британски човек, долази на власт у СССР-у. Стаљин га је називао „кловном“, а он је себе и другове око Стаљина сматрао „привременим људима“. Обојици су улоге биле прецизно дефинисане. Један од првих потеза Никите Хрушчова било је цинкарење совјетске обавештајне мреже у Кини, међу Ујгури-ма који су муслимани. Лондон је то проследио Пекинг у десетине хиљада Кинеза је побијено. Тито је одахнуо али још није био сигуран чији је играч Никита Хрушчов.

У овом тренутку морам да вам одам једну тајну: Британија је желела да после Стаљинове смрти СССР остане опасни џин. Зашто?

Зато што је за постојање британско-америчке доминације у Европи и Азији неопходно постојање страха од Москве. Да нема њега зашто би постојале војне базе у Немачкој, Јапану, Кореји... СССР је теза (рат), а САД је антитеза (мир), друго без првог не постоји. Зато СССР опстаје још дуго, а „кловн“ Хрушчов глуми ратоборног вођу. Рат је бизнис, а мир је рецесија за војни лоби и његову масонску ложу Џасперс, чији је члан био и Јосип Броз!